ਆਰ. ਐੱਸ. ਅੰਜੈ ਗੁਪ੍ਤਾ

ਬਨਾਮ

ਤਿਪਾਇਆਹ ਸੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7418/2019)

1 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 - s. 96 ਅਤੇ Or.41, r. 31 – ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 (ਮੂਲ ਮੁਦਈ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2), ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3-ਪਿਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1/ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ-ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ-ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਰੰਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ' ਤੇ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਹੀ ਧਿਆਨ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 96 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ

ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਪੈਰੇ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 16] [878-ਜੀ; 879-ਏ-ਬੀ]

2. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1982 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 2009 ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਹੀ ਧਿਆਨ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18] [881-F-G; 882-A-C]

ਸੀ. ਵੈਂਕਟ ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐਚ. ਐਨ. ਸ਼ਿਵਾਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਰਾਵਾਗੌੜਾ ਸੰਖ (1969) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 386: [1969] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 245; ਜੀ. ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜੂ ਏ.ਆਰ. ਐੱਸ. ਅੰਜੈਯਾ ਗੁਪ੍ਤਾ ਬਨਾਮ ਥਿੱਪਾਇਆਹ ਸੇਟੀ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਪੀਰੱਪਾ ਚਾਮਡਗੇਡੇ ਬਨਾਮ ਦੇਵੇਂਦਰ ਪੀਰੱਪਾ ਚਾਮਡਗੇਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2007) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 521; ਵੀ. ਡੀ. ਧਨਵਤੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐੱਮ. ਪੀ., ਨਾਗਪੁਰ [1968] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 62; ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾੜੀ (2001) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 177: [2001] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ ਇੱਕ ਹੋਰ (2017) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 309: [2017] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 608; ਐੱਚ. ਕੇ. ਐੱਨ. ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਇਰਸ਼ਾਦ ਬਸਿਥ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. (2005) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 243; ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਸਨਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2011) 12 ਅਰੁਲੱਪਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2005) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 303; ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚ. ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਮੂਰਤੀ (2010) 13 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 530 : [2010] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 784; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (2016) 13 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 124: [2016] 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 622-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2017] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 13
[2001] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 138।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 13
[1969] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 245।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 13
[1968] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 464	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 13
(2007) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 521।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 13
[1968] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 62।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 15
[2001] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 948।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 15
[2017] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 608।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 15
(2005) 10 ਐੱਸਸੀਸੀ 243।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 17

[2011] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 436।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 17
(2005) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 303।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 17
[2010] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 784।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 17
[2016] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 622।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 17

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7418/2019

2002 ਦੇ ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਨੰਬਰ 456 ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਆਰ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 567 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 07.09.2004 ਅਤੇ 27.09.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਮਾਦੀਆਲ, ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਵਤਸਾ, ਪਾਈ ਅਮਿਤ, ਅਭਿਜਾਤ ਪੀ. ਮੇਧ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 7 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2002 ਦੇ ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ <ਆਈ. ਡੀ. 3 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 (a) (b) ਅਤੇ (c) ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ 1/24 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 2002 ਦੀ ਆਰ. ਪੀ. No.567 ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹਨੁਮਨਥਾਈਆ ਸੈਟੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਹਨੁਮਨਥਈਆ ਸੇਟੀ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਹਨੁਮਨਥਈਆ ਸੈਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

3. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1982 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. 1300 ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1), ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਹਨੁਮਨਥਈਆ ਸੈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ XXX। ਵਧੀਕ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੋਰ ਪੱਖਾਂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਥਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

4. ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਬੰਗਲੌਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਥਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ "ਦੁਨਿਆਵੀ-ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.1 ਅਤੇ 2, ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ, ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.3 ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ (ਜੋ, ਕਥਿਤ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ)। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3.

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕੁੱਝ ਸਾਂਝੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਘਟੀਆ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

I 6. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ:

"7. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

I. ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹਿੰਦੂ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ?

II. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ?

III). ਕੀ ਮੁਦਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

IV). ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ?

v). ਕਿਹੜਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ? ਏ. ਡੀ. ਐਲ. ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 ਏ: ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ? "

7. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 5 ਧੀਆਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 'ਏ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ No.1/original ਮੁਦਈ ਦਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਜਾਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਦੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1), ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (ਅਸਲ ਮੁਦਈ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

8. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 3 ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 3 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੂਟ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਕਥਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸੀਦਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁਦਈ (ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਰੁਖ ਦਾ ਪੱਖ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ।

10. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਹਰੇਕ ਨੂੰ 5/12 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.3 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ 1/12 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੈਸਨ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

11. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2002 ਦਾ ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਨੰਬਰ 456 ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। 7 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਖਰੀਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ, ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ

ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ।

12. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2005 ਦੀ ਆਰ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 567 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 27 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ।

13. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਮਾਦੀਆਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਦੀਆਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਦੀਆਲ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੀ. ਵੈਂਕਟ ਸਵਾਮ ਵਾਈ ਬਨਾਮ ਐਚ. ਐਨ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵੰਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। 1, ਮਧੂਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਸੰਗਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। 2, ਮੁਡੀ ਗੌੜਾ ਗੌਡੱਪਾ ਸੰਖ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਰਾਵਗੌੜਾ ਸੰਖ 3, ਜੀ. ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਚਾਮਾਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ। 4 ਅਤੇ ਅੱਪਸਾਹਿਬ ਪੀਰੱਪਾ ਚਾਮਡਗੇਡ ਬਨਾਮ ਦੇਵੇਂਦਰ ਪੀਰੱਪਾ ਚਾਮਡਗੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5 ਉਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ.

14. ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਸ੍ਰੀਵਤਸਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ No.1/plaintiff ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ No.1/original ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅੱਪਾਸਾਹੇਬ ਪੀਰੱਪਾ ਚਮਦਗੜੇ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਵੀ. ਡੀ. ਧਨਵਤੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐੱਮ. ਪੀ., ਨਾਗਪੁਰ 6 ਉਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਤੋਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾੜੀ 7 ਅਤੇ ਯੂ. ਮੰਜੂਨਾਥ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 8।

16. ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਪੈਰੇ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਰਾ ਨੰ. 6 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। 6 ਅਤੇ 7, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈਃ

“6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਵਿਕਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

17. ਯੂ. ਮੰਜੂਨਾਥ ਰਾਓ (ਉੱਪਰ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ (ਉੱਪਰ), ਸਰਜੂ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਮਦੇਵ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਜਵਾਲੇਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। 9, ਮਧੂਕਰ (ਸੁਪਰ), ਐਚ. ਕੇ. ਐਨ. ਐੱਲ. ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਇਰਸ਼ਾਦ ਬਸਿਥ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। 10 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਸਨਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਹੋਰ 11 ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾਃ

“11. .....ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

12. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 41 ਰੂਲ 31 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ ਆਰਡਰ 41

ਮੂਲ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ

| *| * *

31. ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ। —ਸ.ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ -

(ਏ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ;

(ਬੀ) ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ;

(ਸ) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ; ਅਤੇ

(ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ,

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

13. ਕਥਿਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਗਿਰੀਜਾਨੰਦਿਨੀ ਦੇਵੀ 12 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜੋ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ 13 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਛਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ

ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਦੁੱਖੀ ਸਾਓ 14 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

" ਸੀ. ਵੈਂਕਟ ਸਵਾਮੀ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਕੁਰੀਅਨ ਚਾਕੋ ਬਨਾਮ. ਵਾਰਕੀ ਐਸੇਫ 15, ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ (ਉੱਪਰ), ਐੱਚ. ਕੇ. ਐੱਨ. ਸਵਾਮੀ (ਉੱਪਰ), ਜਗਨਨਾਥ ਬਨਾਮ। ਅਰੁਲੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 16, ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ। ਐੱਚ. ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਮੂਰਤੀ 17, ਐੱਸ. ਬੀ. ਆਈ. (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਹੋਰ 18. ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

18. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1982 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ

ਅਪੀਲ 2009 ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਹੀ ਧਿਆਨ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਸਾਲ 2002 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

20. ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਅਤੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ 2002 ਦੇ ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate